

relsen, behandlet adskillige sager om bigami. I en række af sagerne er der sket domfældelse.

Som jeg også gav udtryk for i svaret på spørgsmålet, har jeg ikke grundlag for at antage, at sager om bigami ikke behandles med den fornødne alvor.

Sammenfattende er det altså regeringens opfattelse, at de gældende regler udgør et fuldt tilstrækkeligt værn mod flerkoneri i Danmark, og at der ikke er behov for en særlig regel i straffeloven om, at princippet om dobbelt strafbarhed skal fraviges på dette område.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Holger Graversen (S):

Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om at ændre straffeloven således, at der tages højde for, at personer, der begår bigami, kan straffes, uanset at handlingen foregår i et andet land, hvor den ikke er strafbar.

Det er ikke så meget indholdet som forslagsstillernes begrundelser, der får mig til at antage, at hensigten med forslaget er et forsøg på endnu en gang at få Folketinget til at beskæftige sig med Dansk Folkepartis yndlingsaversion, nemlig udlændinge. Det hævdes nemlig højt og flot, at i Danmark har der hidtil været enighed om en afstandtagen til flerkoneri.

Vi har nu aldrig valgt at tage afstand fra flerkoneri, men vi accepterer naturligvis, at det er dansk kultur, at ægteskaber eller parforhold her i landet er noget, der etableres mellem to mennesker. Men der ligger ingen fordømmelse af anderledes kulturer i det.

Den næste præmis er lige så forkert, for som justitsministeren har præciseret, er det persons status som forældremyndighedsindehaver, der bestemmer mulighederne for familiesammenføring med deres børn, og ikke deres ægteskabelige status. Og som justitsministeren også sagde, er der endvidere et krav om, at det ene ægteskab opløses, hvis eksempelvis en flygtning har to i sit eget hjemland helt legale ægtefæller her i landet.

I Socialdemokratiet finder vi ikke, at dansk kultur er så svag, at kulturen trues, fordi det er muligt at have flere koner eller ægtefæller i lande langt væk, så vi mener, at forslaget er overflødigt og afviser det.

Jeg skal samtidig oplyse, at De Radikale har samme holdning til forslaget.

Og lad mig afslutningsvis huske at sige det, jeg glemte at sige før min indledning: at grun-

den til, at det er mig, der har frembragt vores holdning til dette problem, er, at vores ordfører på området, fru Else Marie Mortensen, ikke kunne være til stede.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg sad med interesse og lyttede til ministerens tale, for Dansk Folkepartis fremsættelse af dette beslutningsforslag er ikke overflødig, for det står jo stadig væk hen i det uvisse, om det i dag er lovligt for en mand eller en kvinde, en dansk eller udenlandsk statsborger, som er gift her i landet, også at gifte sig i et land, hvor flerkoneri er lovligt.

Så før Venstre kan tage stilling til dette beslutningsforslag, er det en forudsætning, at ministeren klart og utvetydigt fortæller, om det er strafbart eller det ikke er det; jeg kan ikke bruge ordet »muligvis« til noget.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti accepterer vi ikke bigami. Det er efter gældende dansk lov en klar forbrydelse, og den straffes, og sådan skal det være.

Lovforslaget opererer med en lovhjemmel til at straffe herboende for bigami de steder i udlandet, hvor bigami ikke er forbudt, altså hvor flerkoneri er en del af kulturen.

Vi skal således gøre op med straffelovens princip om dobbelt strafbarhed, altså at man kun kan straffes for en efter dansk lovgivning kriminel handling begået i udlandet, hvis den også betragtes som kriminel i det pågældende land, hvor forbrydelsen er begået.

Vi mener, at denne sag principielt er anderledes end det, at Venstre og Det Konservative Folkeparti i sidste folketingsamling fremsatte et beslutningsforslag om forbud mod seksuelt misbrug af børn i udlandet – principielt anderledes, fordi det dengang handlede om at beskytte uskyldige og forsvarsløse børn mod sexslaveri, når det pågældende lands lovgivning ikke var i orden.

Dér var der altså en sag, hvor vi ønskede at gøre op med det princip, fordi sagen absolut var tungtvejende. Men sagen her er nu engang anderledes og ligger ikke i samme vægtklasse, for som det er fremgået, er det allerede strafbart at indgå ægteskab i Danmark, hvis man i forvejen er gift, og det gælder også, hvis ægteskab nummer et er indgået i udlandet.